

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717010145
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3717010145.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Beáty Javorkovej, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. marca 2019 prejednal odvolania prokurátorky Okresnej prokuratúry Považská Bystrica a obžalovaného

T. V.,

nar. X.X.XXXX v L. X., trvale bytom I. pod T. XXX, okres L., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Žilina, na verejnom zasadnutí prítomného,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/84/2017 zo dňa 12. decembra 2018 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania prokurátorky a obžalovaného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. V. uznaný vinným v bode 1) zo zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák.; v bode 2 a 4 z pokračovacieho zločinu sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák.; v bode 3 z prečinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. pretože:

1/ po tom, čo v presne nezistenom čase v letných mesiacoch roku 2012 v obci I. pod T., časť mladoňov, na mieste zvanom T., okres L., našiel krátku ručnú palnú zbraň, samonabíjaciu pištoľ československej výroby značky ČZ, vzor 24, kalibru 9 mm Browning Court s výrobným číslom XXXXX vyrazeným na hlavni pištole, i napriek tomu, že nie je držiteľom zbrojného preukazu, túto strelnú zbraň bez povolenia prechovával v mieste svojho bydliska, v izbe rodinného domu č. XXX v obci I. pod T., okres L., a to až do 12.30 hod. dňa 18. Januára 2017, kedy túto dobrovoľne vydal vyšetrovateľovi Okresného riaditeľstva PZ, odboru kriminálnej polície Považská Bystrica, pričom v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/, ods. 2 zákona č. 190/2003 Z.z. o strelných zbraniach a strelive, v znení neskorších zmien a doplnkov sa jedná o zbraň kategórie B, ktorá podlieha povolovaciemu konaniu a evidenčnej povinnosti;

2/ v presne nezistenom dni v mesiaci október 2015 vo večerných hodinách v mieste svojho trvalého bydliska na 2. poschodí rodinného domu č. XXX v I. pod T., okres L., vo svojej izbe vykonal súlož s maloletou L.J.,

- v presne nezistenom dni v mesiaci máj 2016 vo večerných hodinách v mieste svojho trvalého bydliska na 2. poschodí rodinného domu č. XXX v I. pod T., okres L., vo svojej izbe vykonal súlož s maloletou L.J.,

- v presne nezistenom dni v mesiaci november 2016 vo večerných hodinách v rodinnom dome č. XXX v I. pod T., okres L., vykonal súlož s maloletou L.J.,

a týchto skutkov sa dopustil napriek tomu, že vedel, že maloletá L.J., nar. XX.X.XXXX v tom čase nedovŕšila vek 15 rokov;

3/ v presne nezistenej dobe si neznámym spôsobom neoprávnene zadovážil a následne v mieste svojho bydliska v I. pod T. č. XXX, okres L. neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu v plastovom vrecku o rozmeroch 7 x 8 cm vysušený rastlinný materiál zelenej farby, ktorý dňa 18.1.2014 o 12.30 hod. po výzve dobrovoľne vydal hliadke Obvodného oddelenia PZ Púchov a následne znaleckým skúmaním bolo zistené, že v plastovom vrecku sa nachádzali časti rastlín Cannabis (konopa) o celkovej hmotnosti 0,17 g s koncentráciou účinnej látky 10,2 % hmotnostných, teda 17 mg THC v čistom stave, ktoré množstvo zodpovedá najmenej jednej obvyklej jednorazovej dávke na použitie, pričom v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov a jeho príloh rastliny rodu Cannabis - konope sú zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (THC) ako hlavná aktívna zložka konope je zaradený do I. skupiny psychotropných látok;

4/ dňa 24.4.2018 približne od 1.00 hod. do 7.00 hod. pri rybníkoch v obci N., okres L., na zadných sedadlách osobného motorového vozidla zn. X., opakovane, najmenej štyrikrát, vykonal súlož s maloletou L.J., nar. XX.X.XXXX a takto konal napriek tomu, že vedel, že maloletá L.J. nedovŕšila vek 15 rokov.

Bol za to odsúdený podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím §§ 41 ods. 1, 42 ods. 1, 2, 36 písm. l), n), 37 písm. h), m), 38 ods. 5 Tr. zák. k súhrnnému trestu odňatia slobody na 6 rokov a 6 mesiacov, pre výkon ktorého trestu bol zaradený podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. mu bol uložený trest zákaz činnosti držať a nosiť strelné zbrane na 3 roky.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu bol uložený aj trest prepadnutia vecí, a to samonabíjacej pištole špecifikovanej vo výrokovej časti rozsudku súdu prvého stupňa.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zároveň zrušil výrok o treste v trestnom rozkaze Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 1T/119/2018 zo dňa 9.10.2018, právoplatného dňa 5.11.2018, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote písomne odvolania obžalovaný a prokurátorka. Obžalovaný T. V. podal písomne odvolanie jednak sám, ako aj prostredníctvom svojho obhajcu. Obžalovaný sa domáhal uloženia nižšieho trestu odňatia slobody s poukazom na jeho doznanie, oľutovanie, ako aj na okolnosti prípadu. Podľa názoru obhajcu uložený trest odňatia slobody je neprimerane prísny, a preto je daný odvolací dôvod podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Súdu prvého stupňa vytykal, že pri ukladaní trestu nepoužil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti obhajca poukázal na to, že maloletá mala s obžalovaným dobrovoľný pohlavný styk, dosiahla už vek 15 rokov, obžalovaný ju má veľmi rád, pričom obžalovaný plánuje s ňou spoločnú budúcnosť. K predmetnej pištole uviedol, že táto bolo nefunkčná a celá hrdzavá. Existencia dvoch poľahčujúcich okolností s prihliadnutím na to, že nedošlo k vzniku neodstrániteľných nepriaznivých následkov na záujmoch chránených spoločnosťou, umožňuje použitie ustanovenia o mimoriadnom znížení trestu. Obhajca navrhol podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť rozsudok súdu prvého stupňa a postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. uložiť obžalovanému podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na §§ 36 písm. l), n), 37 písm. h), 38 ods. 2, 3, 8, 39 ods. 1, 3, 41 ods. 1, 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody na 42 mesiacov nepodmienečne so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Prokurátorka odvolanie písomne zahlásila tak, že smeruje proti výroku o treste, pretože tento považuje za neprimerane nízky. V písomných dôvodoch odvolania následne najmä uviedla, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený za zločin, v čase spáchania žalovaných skutkov bol v skúšobnej dobe podmienčného prepustenia z výkonu trestu. Obžalovaný dňa 24.4.2018 maloletú opätovne sexuálne zneužil, hoci dňa 16.11.2017 bola podaná na neho obžaloba aj za pokračovací zločin sexuálneho zneužívania podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. Nerešpektoval tiež súdom uložený zákaz priblížiť sa k

maloletej. Obžalovaný začal so sexuálnym zneužívaním maloletej, keď mala 12 rokov, pričom tiež zneužil osamelosť a citové strádanie maloletej, ktorá bývala v jeho bezprostrednom susedstve. V závere prokurátorka uviedla, že uložený trest odňatia slobody nespĺňa základnú zásadu ukladania trestov uvedenú v § 34 ods. 1 Tr. zák. Prokurátorka navrhla podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. zrušiť výrok o treste v rozsudku súdu prvého stupňa s tým, aby odvolací súd podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol o uložení primeraného trestu obžalovanému.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhli prítomné procesné strany svojim odvolaniam vyhovieť a odvolanie druhej procesnej strany navrhli podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaniach vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Výrok o vine urobil súd prvého stupňa po tom, čo postupom podľa § 257 Tr. por. prijal vyhlásenie obžalovaného o tom, že je vinným zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe.

K napadnutému výroku o treste odňatia slobody z pohľadu vytýkaných chýb v odvolaniach, uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Úvodom k obidvom odvolaniam (stojacim proti sebe) je potrebné uviesť, že dôvody odvolania obžalovaného prakticky svedčia proti dôvodom odvolania prokurátorky, ako aj naopak. Primárne sa potom senát odvolacieho súdu zamerl na otázku „primeranosti“ uloženého trestu odňatia slobody, keď obžalovaný sa domáhal jeho zníženia za súčasného použitia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Naproti tomu sa prokurátorka dožadovala zvýšenia trestu odňatia slobody v záujme lepšieho naplnenia účelu trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák.

Senát odvolacieho súdu neprisvedčil obhajcovi obžalovaného v tom, že ním uvádzané okolnosti prípadu by mali viesť k použitiu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Okolnosť, že poškodená mala s obžalovaným dobrovoľný pohlavný styk, nie je z pohľadu použitej právnej kvalifikácie významná pri ukladaní trestu. Nedobrovoľnosť takéhoto styku by totiž musela viesť k použitiu inej prísnejšej právnej kvalifikácie s dolnou hranicou trestnej sadzby minimálne 5 rokov. Pokiaľ obhajca poukazoval na nevzniknutie „následku“ z konania obžalovaného, k tomu správne aj prokurátorka v odvolaní uviedla, že v dôsledku konania obžalovaného maloletá opakovane utekala z domu a mala dokonca samovražedné úvahy. Pokiaľ obhajca poukazoval na to, že použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. môže vyplývať aj z poľahčujúcich okolností, k tomu je potrebné uviesť, že v prejednávanej veci bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný, a preto nebolo možné vziať dve poľahčujúce okolnosti do úvahy v prospech obžalovaného izolovane bez prihliadnutia aj na priťažujúce okolnosti.

K odvolaniu obžalovaného je napokon potrebné uviesť, že tomuto bol uložený trest odňatia slobody na samej dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. (opätovné spáchanie zločinu). Takto uložený trest v rámci trestnej sadzby okrem neexistencie relevantných okolností prípadu pre mimoriadne zníženie trestu nemožno považovať ani za neprimerane prísny, ako ďalšej podmienky pre použitie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu.

Z pohľadu odvolania prokurátorky sa senát odvolacieho súdu zamerl na otázku, či uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov je spôsobilý splniť účel trestu z pohľadu jeho ochrannej funkcie, prevýchovnej funkcie, generálnej prevencie a napokon, či vyjadruje dostatočné morálne odsúdenie spoločnosťou - § 34 ods. 1 Tr. zák. V tejto súvislosti je potrebné najmä poukázať na to, že pri zločine podľa § 201 ods. 1 Tr. zák. je za trest zodpovedajúci vyššie uvedenému účelu trestu považovaný už trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov. Účelom nových ustanovení „rekodifikovaného“ Trestného zákona o ukladaní trestov podľa § 38 ods. 4, 5, 6 Tr. zák. (zvyšovanie dolných hraníc trestnej sadzby uvedených v Osobitnej časti Trestného zákona) bol záujem spoločnosti na tom, aby pri tam uvedených podmienkach neboli ukladané tresty odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby uvedenej v Osobitnej časti Trestného zákona, pri tom ktorom trestnom čine. V prejednávanej veci bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody viac ako jedenkrát vyšší, ako je dolná hranica trestnej sadzby uvedená v základnej

skutkovej podstate. Senát odvolacieho súdu sa potom nestotožnil s názorom prokurátorky o potrebe zvyšovania trestu odňatia slobody nad rámec zvýšenej dolnej hranice podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. (opätovné spáchanie zločinu).

Na prevýchovu obžalovaného doposiaľ nebolo vplývajúce výkonom trestu odňatia slobody (obžalovaný spáchal trestnú činnosť aj v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nie podmieneného prepustenia), a preto uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 6 mesiacov sa aj odvolaciemu súdu javí ako spôsobilý naplniť samotný účel trestu.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.